

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2020. október 15. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a *Szolnoki Törvényszék* 2020. január 16. napján kihirdetett 8.B.28/2019/36. számú ítéletét

megváltoztatja:

A szabadságvesztés tartamát 10 (tíz) évre *enyhíti*.

A Karcagi Járásbíróság 1.B.82/2013/5. számú és a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1114/2014/3. számú határozatával kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést *mellőzi*.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét 570.500,- *(ötszázhetvenezer-ötszáz) forintra felemeli*.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 561.578.- *(ötszázhatvanegyezer-ötszázhetvennyolc) forintra felemeli*.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült további 489.584,- *(négy száznyolcvankilencezer-ötszáznyolcvannég) forint* bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy vádlott tényleges tartózkodási helye a BV. Intézet.

A vádlott által 2020. január 17. napjától 2020. június 22. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság vádlottat kábítószerkereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 13 év 4 hónap szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy a

vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által 2017. november 24. napjától 2020. január 16. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította. Elrendelte a Karcagi Járásbíróság 1.B.82/2013/5. számú, és a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1114/2014/3. sorszámú határozatával kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés végrehajtását. A vádlottal szemben 361.500.-Ft vagyonek Kobzást rendelt el. Az eljárás során lefoglalt kábítószeret elkobozta, míg az egyéb bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett azokat részben vádlottnak kiadni rendelte, részben pedig megsemmisítésüket rendelte el. Kötelezte továbbá vádlottat az eljárás során felmerült 492.923.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

- [2] Az elsőfokú ítélet ellen vádlott a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen eltérő minősítés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] vádlott védője a fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, ugyanis az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül következtetett, az indokolás nem logikus, és helyenként iratellenes is. Álláspontja szerint a törvényszék a rendőri intézkedés során lefoglalt kábítószerrel kapcsolatban csupán vélelmezhetette vádlott értékesítésre irányuló szándékát és a logika szabályait sérti, hogy vádlott korábbi átadásából egy jövőbeni kereskedelmi szándékra vont le következtetést az elsőfokú bíróság. Véleménye szerint nem lett kétséget kizáró módon bizonyítva az, hogy a hatóság által lefoglalt kábítószernek pontosan melyik részét vásárolta a vádlott átadási céllal és melyik részét tervezte saját maga elfogyasztani, így az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy milyen alapon állapította meg a jelentős mennyiséget meghaladó hatóanyag tartalmú kábítószerre vonatkozóan a kereskedési célzatot. Ebben a körben hivatkozott arra is, hogy az irányadó tényállás szerint a vádlott a korábbiak során MDMA-t nem adott át más személy részére.
- [4] A védő álláspontja szerint a vádlott által elkövetett bűncselekmény helyes jogi minősítése a Btk. 176. § (1) bekezdés 1. vagy 2. fordulata szerinti kábítószer-kereskedelem büntette, amely minősítés mellett indokolt a kiszabott büntetés lényeges enyhítése.
- [5] A büntetés kiszabásával kapcsolatban vádlott védője sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére nem vette figyelembe a vádlott beismerő vallomását, hogy a vádlott maga tárta fel bűnös kapcsolatait és a vádirat lényegében a vádlott beismerő vallomásán alapult. Álláspontja szerint a beismerő vallomásnak nem kell a minősítésre is kiterjednie, hiszen annak ellenére, hogy vádlott a kereskedelem tényét nem ismerte el, beismerő vallomása bűncselekmény elkövetésére vonatkozott.
- [6] Kifogásolta azt is, hogy a 2/2017. (II. 10.) AB határozat rendelkezése ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta az időmúlás tényének enyhítő körülményként történő értékelését. Hivatkozott továbbá arra, hogy az eljárás során vádlott egészségi állapota megromlott, így börtöntűrő képessége is csökkent. További enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni azt is, hogy vádlott a cselekményt a törvényszék által megállapított tényállás szerint a jelentős mennyiség alsó határához közeli hatóanyagtartalmú mennyiségre követte el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés a Szegedi Ítélet tábla honlapján közölt esetről alkalmazott büntetékiszabási gyakorlathoz képest eltúlzottan súlyos volt.
- [7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.233/2019/9. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelje az időmúlást, míg további súlyosító körülményként vegye figyelembe a bűncselekmény huzamosabb időn keresztül történő elkövetését. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [8] vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az írásban előterjesztett fellebbezés indokolását fenntartotta, azt kiegészítette azzal, hogy vádlott előzetes fogva tartását megelőzően 2015. és 2016. évben a Önkormányzatnak térítés nélkül társadalmi tevékenységet végzett, így ennek keretében

részt vett segélycsomagok szállításában és kiosztásában, rendezvények szervezésében és irodai munkában. Erre vonatkozóan igazolást is csatolt. Hivatkozott továbbá arra, hogy vádlott válását követően az idős volt anyósát segítette, támogatta, illetve a vádlottnál magas vérnyomás, cukorbetegség és bőrgyógyászati problémák alakultak ki.

- [9] vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen az általa bejelentett fellebbezés irányát a védőjével azonosan jelölte meg és az indokolás körében kifejtetteket illetően csatlakozott a védője által előadottakhoz, és vele egyezően nyilatkozott betegségeire, valamint a társadalmi tevékenységére vonatkozóan.
- [10] Az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezések nem alaposak, az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.
- [11] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely a felülbírálat akadályát képezné.
- [12] A törvényszék eleget tett a tényállás felderítési feladatának, és a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve a szükséges és lehetséges körben és terjedelemben a bizonyítást felvette. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a védő által előterjesztett további bizonyítási indítványokat elutasította, annak megfelelő indokát adta, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A törvényszék a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban fennálló indokolási kötelezettségének is eleget tett.
- [13] A Be. 167. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. Amennyiben az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége ennek megfelel, úgy a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő mérlegelésére. A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége túlnyomórészt megfelelt ezeknek a kritériumoknak, hiszen az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott vádlott értékesítést tagadó vallomásával ellentétes bizonyítékokkal. Megfelelő indokát adta annak tehát, hogy miért vetette el vádlott azon védekezését, amely szerint a kábítószer átadásával kapcsolatban semmilyen haszonszerzési célzata nem volt.
- [14] Osztotta az ítéletábra a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint a vádlott saját fogyasztásával kapcsolatban tett nyilatkozatát, amely csak amfetamin fogyasztására vonatkozott alátámasztotta az igazságügyi toxikológiai szakvélemény is, amely szerint a vádlott vizeletében kizárólag amfetamin volt kimutatható. Ezért helyesen vetette el a törvényszék azt a vádlotti védekezést, amely szerint az MDMA saját fogyasztásra került beszerzésre. A korábbi értékesítésekre vonatkozó tanúvallomásokra, arra a vádlotti vallomásra - amely szerint csak alkalmanként fogyasztott kábítószer, amelyet alátámasztott az is, hogy a rendőri intézkedés idején nem volt a vádlott vizeletében kábítószer - tekintettel pedig az elsőfokú bíróság iratszerűen megállapított tényekből logikus következtetést vont le arra, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer megszerzésére az amfetamint illetően is túlnyomórészt kereskedelmi célból került sor. Helyes volt az elsőfokú bíróságnak a vádlott által hivatkozott beszerzési ár és az értékesítési árra vonatkozó, egymást erősítő tanúvallomások összevetésével a haszonszerzési célra vont következtetése is. Összességében az elsőfokú bíróságnak kereskedéssel, mint elkövetési magatartással kapcsolatos indokai túlnyomórészt helyesek voltak, ugyanakkor az ítéletábra az ítélet [72] bekezdését, mint alappal nem bíró megállapítást mellőzte.
- [15] A fentiekből következően a tényállást támadó, ezen keresztül az eltérő minősítést célzó, azonban lényegüket tekintve a bizonyítékok mérlegelését támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.
- [16] Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, valamint az ítélet vádlott személyi

körülményeit megállapító részét a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, helyesbítette.

- [17] vádlott magas vérnyomásban és cukorbetegségben szenved.
- [18] vádlott előzetes fogva tartását megelőzően 2015. és 2016. évben a Önkormányzat részére társadalmi tevékenységet végzett, így segélycsomagok szállításában és kiosztásában, rendezvények szervezésében és irodai munkában vett részt.
- [19] Az ítélet [5] bekezdésében hivatkozott Karcagi Járásbíróság 10.B.110/2018/30. sorszámú ítélete a Szolnoki Törvényszék 9.Bf.888/2019/8. számú végzésével 2020. június 11. napján jogerőre emelkedett. vádlott a Karcagi Járásbíróság 10.B.110/2018/30. és a Szolnoki Törvényszék 9.Bf.888/2019/8. számú határozatával végrehajtani rendelt, a Karcagi Járásbíróság 1.B.82/2013/5. és a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1114/2014/3. számú határozatával kiszabott szabadságvesztés büntetését 2020. június 23. napja óta tölti.
- [20] Az ítélet [9] bekezdését kiegészíti azzal, hogy vádlott személy részére 9.000.-Ft-ért, összesen pedig 370.500.- forintért értékesített kábítószer.
- [21] Az ítélet [10] bekezdését mellőzi, figyelemmel arra, hogy az értékesített kábítószer hatóanyag tartalma nem került megállapításra.
- [22] Az ítélet [14] bekezdését akként helyesbíti, hogy a vádlottnál feltalálásra került bruttó 107,89 gramm tömegű fehér színű por $12,9 \pm 1$ gramm, azaz legalább 11,9 gramm amfetamin bázist, míg a 100 db zöld színű tabletta $13,31 \pm 0,79$ gramm, azaz legalább 12,52 gramm MDMA bázist tartalmazott.
- [23] Az ítélet [15] bekezdését a jogi indokolásba utalja azzal, hogy a kábítószer együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának legalább a 181,6%-a volt.
- [24] Egyebekben az elsőfokú bíróság hiánytalan, az iratoknak megfeleltethető, megalapozott tényállást állapított meg, amely a felülbírálat alapját képezte.
- [25] A törvényszék a megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekmény minősítése is a törvénynek megfelelő volt, azonban a jogi indokolás kiegészítésre szorult. Az irányadó tényállás tartalmazott megállapítást vádlott saját kábítószer fogyasztására nézve is, amellyel kapcsolatban a törvényszék helyesen járt el, amikor nem állapította meg a vádlott bűnösségét a Btk.178. § (6) bekezdése szerinti kábítószer birtoklásának vétségben. Ahogyan az az EBH2016. B. 15. számú határozatban is kifejtetésre került, a kábítószer birtoklása vétsége szubszidiárius vétség, amely megállapításának nincsen helye az azonos időszakban elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének megállapítása mellett. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta a jogi indokolásban kifejteni, ezért az ítélet tábla ezt pótolta.
- [26] A minősítéssel kapcsolatban helyesen utalt a törvényszék az 1/2007. BJE határozat tartalmára, így helyes volt a törvényszéknek az az álláspontja, amely szerint a kábítószer kereskedelmi célra történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedelem körébe tartozik, annak befejezett elkövetési magatartása, ha többlet magatartás nem kapcsolódik hozzá.
- [27] A büntetés kiszabásának felülvizsgálata során az ítélet tábla a védő ezzel kapcsolatos érvelését helyesnek tartotta és nem osztotta a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint vádlott részbeni beismerő vallomása nem vehető enyhítő körülményként figyelembe, mivel az a bűnösségre nem terjed ki. A vádlott által tett részbeni beismerő vallomás a bűnösség elismerésére is kiterjedt, csupán a vád szerinti minősítésre elismerésére nem. Ugyanakkor a beismerő vallomás bűnösségre - és nem minősítésre - kiterjedő volta az enyhítő körülményként való értékelés feltétele (56. BK vélemény II. 11. pont), így azt az ítélet tábla enyhítő körülményként figyelembe vette. További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a 2/2017. (II. 10.) AB határozatra is tekintettel az időmúlást, valamint vádlott betegségeit, a vádlott által végzett társadalmi tevékenységet, valamint azt, hogy a cselekmény a minősítést megalapozó mennyiség alsó határához közeli mennyiségre került elkövetésre.
- [28] További súlyosító körülményként értékelte a másodfokú bíróság - a fellebbviteli főügyészség

átiratában kifejtetteket e körben osztva - azt, hogy vádlott hosszabb időn keresztül követte el a bűncselekményt.

- [29] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra jutott, hogy vádlott esetében indokolt a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől - amely 12 év 6 hónap - a vádlott terhére történő eltérés. Az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára figyelemmel az ítéletábra azt állapította meg, hogy a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől a vádlott javára történő eltérés indokolt, ezért a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.
- [30] A szabadságvesztés tartamával kapcsolatban megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a védő által hivatkozott Szegedi Ítéletábra honlapján közzétett ügyben kiszabott büntetés más minősítésű és büntetési tételű bűncselekmény miatt került kiszabásra, így az a jelen ügyben a büntetés-kiszabási gyakorlat szempontjából figyelembe nem vehető.
- [31] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy vádlott esetében helye van a közügyektől eltiltás alkalmazásának és annak tartamát is a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyához igazodóan állapította meg.
- [32] A törvényszék ítéletének meghozatala időpontjában még helyesen rendelkezett a Karcagi Járásbíróság I.B.82/2013/5. sorszámú és a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1114/2014/3. sorszámú határozatával kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről, hiszen a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények ezen végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt kerültek elkövetésre. Tekintettel azonban arra, hogy időközben ezen büntetés végrehajtása jogerősen elrendelésre került, az ítéletábra a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.
- [33] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor vádlottal szemben vagyonekbezárt alkalmazott, azonban annak összegét tévesen határozta meg, részben azért, mert a tényállásban elmulasztotta rögzíteni, hogy személy részére milyen összegért került sor kábítószer értékesítésre, és ezt a vagyonekbezárt összegének meghatározása során is figyelmen kívül hagyta. Az immár irányadó tényállás szerint vádlott összesen 370.500.-Ft-ért értékesített kábítószer, és a [13] bekezdésében foglalt megállapítás szerint 200.000.-Ft-ért vásárolta meg a vádlott az utóbbi tőle lefoglalt kábítószereket. A Btk. 74. § (1) bekezdés e) pontja alapján vagyonekbezárt kell elrendelni a vagyonra, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatottak, vagy arra szántak. Erre figyelemmel ezen összegre nézve is vagyonekbezárt van helye, ezért az ítéletábra a vádlottal szemben elrendelt vagyonekbezárt összegét 570.500.-Ft-ra felemelte.
- [34] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy bár az ügyészség nem jelentett be vádlott terhére fellebbezést, a vagyonekbezárt összegének felemelése a Be. 595. § (4) bekezdésére figyelemmel nem ütközik a súlyosítási tilalomba.
- [35] Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költség vonatkozásában hozott rendelkezése részben hiányos, összecsúszásában pedig téves volt. A téves számítás oka az volt, hogy a törvényszék nem észlelte azt, hogy a nyomozás során kirendelt igazságügyi pszichiátriai szakértői véleménnyel kapcsolatos szakértői munkadíjak megállapítására vonatkozó határozatok nem szerepelnek a nyomozati iratban, és az ezzel kapcsolatos szakértői díjak nem kerültek a költségjegyzékbe bejegyzésre. Az ítéletábra ezeket beszerezte és megállapította, hogy a vádlott vonatkozásában további 68.655.-Ft bűnügyi költség merült fel az eljárás során, erre figyelemmel a vádlott által viselendő bűnügyi költséget ezen összeggel felemelte.
- [36] Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy bár a nyomozás során tanúként kihallgatott, a cselekményre vonatkozóan érdemi információval nem rendelkező személyek vizeletmintájára vonatkozó igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény is beszerzésre került, a törvényszék azonban elmulasztotta az ezekkel kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről (költségjegyzék 7. 15., 16., 18., 20., 21., 25. és 28. tételszámai) való rendelkezést.

- [37] A Be. 574. § (2) bekezdése szerint a vádlottat csak azzal a cselekménnyel, vagy a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a bűnösségét vagy a felelősséget megállapították, míg a Be. 574. § (3) bekezdése szerint nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely nem az ő mulasztása folytán szükségtelenül merült fel. A Be. 576. § (1) bekezdés a) pontja szerint pedig az állam viseli azt a költséget, amelyet nem a vádlottnak kell megtérítenie, így a másodfokú bíróság a vádlotti cselekménnyel összefüggésben nem álló tanúk személyével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.
- [38] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelőek voltak.
- [39] A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak, az enyhítés érdekében bejelentetteket alaposnak ítélte, és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította vádlott tényleges tartózkodási helyét.
- [40] Az ítéletábra a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a jogerős szabadságvesztés büntetés foganatba vételéig előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.
- [41] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2020. október 15.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
előadó bíró

. Halász Edina s.k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.177/2020/20. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 8.B.28/2019/36. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2020. október 15.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő